

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5960/2025
19.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјине и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Станимиров, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова из Београда, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1613/24 од 29.01.2025. године, у седници одржаној 19.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1613/24 од 29.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1613/24 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди, Судска јединица Нови Кнежевац П 501/2022 од 12.03.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу по основу накнаде материјалне штете исплати 2.560.278,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 243.251,39 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1613/24 од 29.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди, Судска јединица Нови Кнежевац П 501/2022 од 12.03.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете због пропуста тужене да спречи насилно усељавање емиграната у породичну стамбену зграду и помоћне објекте тужиоца и њихово руинирање, применом чл. 2. и 3. Закона о полицији у вези са члана 154. и 172. став 1. Закона о облигационим односима. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, да су у тужичевој породичној стамбеној згради са помоћним објектима, раније реновираној, од 2019. године примећени мигранти, што је тужилац пријавио полицији, да је полиција мигранте растерала, а да су се они потом враћали у предметну непокретност, ложили ватру на сред собе скидајући врата и прозоре, што је тужилац такође пријављивао полицији, да су у два наврата мигранти изазвали пожар па је због размера последњег пожара породична стамбена зграда срушена, а лица која су изазвала пожар нису идентификована. Ревизијом тужене се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 18.11.2022. године, а вредност предмета спора је 2.560.278,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић